

ΚΑΤΩ Η ΠΙΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΤΟΠΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡΕΘΝΙΚΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ

Έντρομες, μετά τα γεγονότα της 19, 20 και κυρίως 28 Οκτώβρη, οι δύο Χούντες που μας κυβερνούν, η υπερεθνική ελίτ/Χούντα, που στη χώρα μας εκπροσωπεί η Τρόικα, και η ντόπια Χούντα που τώρα έχει τη στήριξη και σύσσωμης της ελίτ και των προνομιούχων στρωμάτων της αστικής τάξης, τα οποία εκπροσωπούν τα κόμματα εξουσίας, παίζουν τώρα το τελευταίο τους χαρτί: τη δήθεν κυβέρνηση «εθνικής σωτηρίας», που στην πραγματικότητα είναι κυβέρνηση εθνικής καταστροφής, **ΑΝ ΔΕΝ ΤΗ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΩΡΑ ΣΤΑ ΣΠΑΡΓΑΝΑ ΤΗΣ, ΠΡΙΝ ΠΡΟΛΑΒΕΙ Ν' ΑΡΧΙΣΕΙ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ.**

Η κυβέρνηση αυτή προεδρεύεται όχι πια από έναν απλό καρπαζοεισπράκτορα της υπερεθνικής ελίτ, όπως ο Γιωργάκης, αλλά από ένα σημαίνον στέλεχος της ίδιας της ελίτ αυτής. Δηλαδή της ελίτ που αποτελείται όχι μόνο από αυτούς που διαχειρίζονται την οικονομική και πολιτική παγκοσμιοποίηση και τους θεσμούς της (G7-ΔΝΤ, ΕΕ-ΕΚΤ, ΝΑΤΟ κ.λπ.), αλλά και από τα διεθνούς κύρους «think tanks», Πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα, ΜΜΕ κ.λπ. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι ο νέος Πρωθυπουργός είναι και μέλος της Τριμερούς Επιτροπής (Trilateral Commission) που «φτιάχνει» παγκόσμιους ηγέτες, με στόχο την προστασία των συμφερόντων της διεθνοποιημένης καπιταλιστικής οικονομίας της αγοράς. Μπορούμε λοιπόν να είμαστε σίγουροι ότι η νέα Χούντα, που θα στηρίζεται μάλιστα από τη συντριπτική πλειοψηφία των βολεψάκηδων επαγγελματιών πολιτικών της Βουλής, θα είναι η πιο αδίστακτη και επικίνδυνη κυβέρνηση που έχει δει ποτέ ο τόπος, ώστε να περάσουν τα πιο καταστροφικά μέτρα ενάντια στα λαϊκά στρώματα, να ελαχιστοποιηθούν οι ζημιές των δανειστών μας και, το κυριότερο, να ξεπουληθεί κάθε κοινωνικό αγαθό αυτού του τόπου, σε εξευτελιστικές τιμές, στις πολυεθνικές και τους ντόπιους κλεπτοκράτες.

- Θα είναι **η πιο αδίστακτη κυβέρνηση** γιατί όχι μόνο δεν έχει την παραμικρή λαϊκή νομιμοποίηση (ακόμη και αυτή που με απάτη υφάρπαξε ο Γιωργάκης), αλλά ούτε θα έχει να φοβάται το οποιοδήποτε «πολιτικό κόστος» στις επόμενες εκλογές, εφόσον το μεν ΠΑΣΟΚ που βασικά τη στελεχώνει είναι ήδη «καμένο χαρτί» για τις ελίτ (γιαυτό και ήδη άρχισαν να δημιουργούν νέες ΠΑΣΟΚογενείς κινήσεις που είναι επίσης Ευρωλάγνες κλπ), η δε ΝΔ, που προσποιούνταν την «αντιμνημονιακή» για ψηφοθηρικούς λόγους, σήμερα ισχυρίζεται ότι απλά στηρίζει τη νέα κυβέρνηση, και δεν αποκλείεται πριν τις εκλογές να διαφοροποιηθεί πλήρως από πολλά βασικά μέτρα της, για να τα πάρει στη συνέχεια στο ακέραιο, αν εκλεγεί πρώτο κόμμα!
- Θα είναι όμως και **η πιο επικίνδυνη**, όχι μόνο γι' αυτό τον λόγο, αλλά και γιατί θα είναι πολύ πιο εύκολο να εξαπατήσει τεράστια τμήματα των λαϊκών στρωμάτων, ακριβώς λόγω του δήθεν οικουμενικού χαρακτήρα της, που υποστηρίζουν όλα τα αστικά κόμματα εξουσίας, σύσσωμα σχεδόν τα ΜΜΕ, αλλά και άμεσα ή έμμεσα η ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ κ.λπ. που θα προσπαθήσουν τώρα με κάθε τρόπο να ματαιώσουν κάθε απόπειρα, όχι μόνο για κλιμάκωση του αγώνα, αλλά ακόμη και για τη συνέχισή του...

Στις συνθήκες αυτές, είναι περισσότερο επείγουσα παρά ποτέ η δημιουργία ενός παλλαϊκού Μετώπου εθνικής και κοινωνικής απελευθέρωσης σαν αυτό που προτείνουμε (βλ. αναλυτικά πρόταση: www.inclusivedemocracy.org/brochures/2011.11.13_neo_ethniko_koinoniko_metopo_extented.html), αν θέλουμε ν' αποφευχθεί η ολοκληρωτική καταστροφή μας.

Μιλάμε δηλαδή για απελευθέρωση που είναι:

(Α) **ΕΘΝΙΚΗ**, εφόσον η Ελλάδα δεν έχει πια την παραμικρή οικονομική και πολιτική κυριαρχία, δηλαδή ούτε αυτή που είχε από της ίδρυσης του Ελληνικού κράτους. Πάντα είχαμε δικό μας νόμισμα και επομένως νομισματική πολιτική, και δική μας δημοσιονομική πολιτική, δηλαδή ένα ελάχιστο επίπεδο οικονομικής κυριαρχίας. Τώρα έχουμε μια κυβέρνηση από ανδρείκελα της Τρόικας που θα υπακούουν άμεσα την κάθε εντολή της για να εκταμιεύεται η εκάστοτε δόση ενός Χρέους που δεν πρόκειται (ούτε μπορεί πρακτικά, ακόμα και με εκτιμήσεις/αναλύσεις κατεστημένων οικονομολόγων στο εξωτερικό) να ξεπληρωθεί ποτέ. Όμως, η δημιουργία των προϋποθέσεων εθνικής αυτοδυναμίας από μια κυβέρνηση Λαϊκής Ενότητας είναι αναγκαία για την πραγματική εθνική απελευθέρωση.

(Β) **ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ**, εφόσον είναι τέτοια η αλληλεξάρτηση συμφερόντων της ντόπιας ελίτ με αυτά της υπερεθνικής ελίτ, και των προνομιούχων στρωμάτων της αστικής τάξης στη χώρα μας με τα αντίστοιχα στρώματα στην ΕΕ, ώστε μόνο αν

ο απελευθερωτικός αγώνας στρεφόταν ενάντια στις ελίτ αυτές και τα αντίστοιχα προνομιούχα στρώματα θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για την κοινωνική απελευθέρωσή μας, δηλαδή για την πολιτική και οικονομική αυτοδιεύθυνσή μας σαν Λαού.

Οι άμεσοι και επιτακτικοί στόχοι του Μετώπου αυτού θα έπρεπε να είναι:

[1]. η μονομερής έξοδος από την ΕΕ (και όχι μόνο από την Ευρωζώνη, όπως αποπροσανατολιστικά υποστηρίζεται) που μας οδήγησε στη σημερινή τρομερή κρίση και στην επερχόμενη ολοκληρωτική καταστροφή και εξανδραποδισμό μας σαν Λαό,

[2]. η ολοκληρωτική στάση πληρωμών (που σημαίνει την μονομερή διαγραφή ολόκληρου του Χρέους) για το οποίο ποτέ δεν ρωτήθηκε ο Λαός μας αλλά τώρα καλείται να ξεπουλήσει τα πάντα για να εξοφλήσουν τους δανειστές μας, οι ελίτ που μας χρέωσαν, και

[3]. η αναγκαστική απαλλοτρίωση χωρίς αποζημίωση κάθε κοινωνικού αγαθού που έχει ιδιωτικοποιηθεί.

Οι άμεσοι αυτοί στόχοι μαζί με τα απαραίτητα συμπληρωματικά μέτρα (βλ. κείμενο προτεινόμενου Μετώπου) θα επιδίωκαν την οικονομική αυτοδυναμία σε έναν νέο διεθνισμό αλληλεγγύης, εφόσον η **αυτοδύναμη οικονομία αποτελεί σήμερα τη μόνη δυνατή διέξοδο από τη διεθνοποιημένη οικονομία της αγοράς, δηλαδή τη νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση**

Οι στόχοι όμως αυτοί δεν μπορούν να επιτευχθούν με αποσπασματικές απεργίες και πορείες-λιτανείες, ούτε με παραπλανητικές δήθεν «επαναστατικές» ενέργειες αυτοδιαχείρισης «στη γειτονιά» μας κ.λπ., ή παροδικές καταλήψεις τόπων δουλειάς, ή ακόμη και «κινήματα» των πλατειών. Όλα αυτά μπορούν εύκολα να αγνοηθούν ή να συντριβούν (αν γίνουν ενοχλητικά) από τους τραπεζίτες στη κυβέρνηση και τον τρομερό μηχανισμό ιδεολογικής διαχείρισης και καταστολής στη διάθεσή τους. Οι μορφές του αγώνα για την επίτευξη αυτών των στόχων θα κυμαίνονταν από ένα κίνημα άγριων απεργιών από κάτω, που θα ξεπερνούσαν τις συνδικαλιστικές ηγεσίες (ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ κλπ) οι οποίες δεν διανοούνται να θέσουν στόχους σαν τους παραπάνω, μέχρι τις καταλήψεις και, το κυριότερο, την οργανωμένη μαζική άρνηση πληρωμών των χαρατσιών. Το Μέτωπο θα μπορούσε να παίξει καθοριστικό ρόλο σε αυτή τη διαδικασία, συντονίζοντας και πολιτικοποιώντας τις απεργίες και άλλες κινητοποιήσεις διαφόρων κλάδων, που θα κλιμακωνόντουσαν σε επαναλαμβανόμενες ανά εβδομάδα 48ωρες απεργίες, οι οποίες θα παρέλυαν την οικονομική και κοινωνική ζωή της Χώρας, και θα οδηγούσαν στον εξαναγκασμό της νέας διακομματικής Χούντας για άμεσες εκλογές. Τις εκλογές αυτές εύκολα θα κέρδιζε το Μέτωπο με ένα πρόγραμμα σαν το παραπάνω, ιδιαίτερα όταν ακόμη και οι τελευταίοι εξαπατημένοι θα συνειδητοποιούσαν ότι δεν υπάρχει καμία δυνατότητα εξόδου από την καταστροφική για τη ζωή τους κρίση μέσα στην ΕΕ και τη διεθνοποιημένη οικονομία της αγοράς.

Εάν, όμως, η Χούντα κατέφευγε σε επιστρατεύσεις απεργών ή σε αναστολή άρθρων του Συντάγματος για να αφαιρέσει και τυπικά κεκτημένες ατομικές ελευθερίες με στόχο την παρεμπόδιση της ανάπτυξης του αγώνα αυτού, ή εάν αρνιόταν την άμεση διεξαγωγή εκλογών, ή, ακόμη σημαντικότερο, αν αρνιόταν να παραδώσει την εξουσία σε ένα νικηφόρο στις εκλογές Μέτωπο που θα δεσμευόταν από τους παραπάνω στόχους, τότε η προηγούμενη αγωνιστική δραστηριότητα θα έπρεπε να κλιμακωνόταν σε μια γενική πολιτική απεργία διαρκείας μέχρι την ανατροπή της Χούντας και την ανάδειξη μιας Κυβέρνησης Λαϊκής Ενότητας (από εντολοδόχους των λαϊκών συνελεύσεων, των συνελεύσεων εργαζομένων κ.λπ.), η οποία θα καλούσε σε εκλογές για Συντακτική Συνέλευση για την υλοποίηση ολόκληρου του προγράμματος του Μετώπου.

ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΠΟΥ ΘΑ ΚΑΘΟΡΙΣΕΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ

13 ΝΟΕΜΒΡΗ 2011

[ΔΙΚΤΥΟ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ]

Δίκτυο για την Περιεκτική Δημοκρατία: www.inclusivedemocracy.org

περιοδικό Περιεκτική Δημοκρατία: www.inclusivedemocracy.org/pd

Επικοινωνία: peridimok@gmail.com